

“Δεκαπενταύγουστος: Τιμούμε την Κοίμηση και Μετάσταση της Θεοτόκου”

/ [Γνώμες](#)

του καθηγητή Μαθηματικών Μυργιώτη Παναγιώτη

Η μεγαλύτερη Θεομητορική εορτή είναι η του Δεκαπενταύγουστου. Τιμάται η Κοίμηση της Θεοτόκου. Είναι η ημέρα κατά την οποία η Υπεραγία Θεοτόκος κλείνει τον επί της γης κύκλο της ζωής και περνά από τα γήινα με τις θλίψεις και τις δυσκολίες στην άφατο αιώνια ζωή και αγαλλίαση. Επιτέλεσε με άριστο τρόπο την επί της γης αποστολή Της. «Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε δι ης κατέβη ο Θεός • χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν» ψάλλουμε στον ακάθιστο ύμνο.

Έγινε η νέα Εύα, που γέννησε τον Λόγο του Θεού και λυτρωτή του κόσμου. Κύησε επί εννεάμηνο τον Σωτήρα Χριστό. Δάνεισε τα πάναγνα αίματά Της για να σαρκωθεί ο δημιουργός του κόσμου και του ανθρώπου. Με το γάλα της έθρεψε και μεγάλωσε τον Θεάνθρωπο Κύριο. Τον σωματικό θάνατο της Θεομήτορος εορτάζουμε τον Δεκαπενταύγουστο, την κοίμησή Της, δηλαδή το πέρασμα από την πρόσκαιρη ζωή εις την αιώνιο Ζωή. Για αυτό οι πιστοί χριστιανοί την ημέρα αυτή

με χαρά πανηγυρίζουν.

Βαθιά ριζωμένη εις τον άνθρωπο είναι η αγάπη του προς την μητέρα του. Είναι το πρόσωπο το οποίο πρώτο αντικρίζει όταν έρχεται στη γήινη ζωή και αυτή πρώτη επικαλείται σε κάθε δύσκολη κατάσταση. Την μάνα μας αναζητούμε στη χαρά και τη λύπη και σε αυτή βρίσκουμε παρηγοριά, ελπίδα και αγάπη. Πολλές φορές, έτσι και ο πιστός χριστιανός, όταν αντιμετωπίζει πειρασμούς, δυσκολίες, πίκρες, λύπες και αναζητά χείρα βοηθείας αναφωνεί «Παναγιά μου». Την αισθανόμαστε μάνα μας, φιλική και ευπροσήγορη και με ευήκοο ούς. Είναι η μάνα μας, ανεξάρτητα αν πολλές φορές την πικραίνουμε και την στενοχωρούμε. Είναι η μάνα του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, είναι και δική μας μάνα. Είναι η γλυκιά Παναγιά και η ακαταίσχυτος Δύναμις.

Η Παναγία πληροφορήθηκε από Άγγελο τρεις ημέρες πριν για την κοίμησή της. Πήγε στο όρος Ελαιών και προσευχήθηκε προς τον υιό της και Θεό της. Μοίρασε τα ελάχιστα αντικείμενά της σε χήρες γειτόνισσες. Ξάπλωσε στο κρεβάτι και κοιμήθηκε. Οι Απόστολοι βρίσκονταν στα πέρατα της γης κηρύσσοντας τον λόγο του Θεού. Η θεία πρόνοια φρόντισε να αρπαγούν «εν νεφέλαις» και να είναι παρόντες στην κοίμησή της. Όλοι οι Απόστολοι, πλην ενός. Του Θωμά. Σε όλα τα πρόσωπα διακρίνεται η θλίψη, ανάμικτη όμως με τη γλυκιά ελπίδα. Είναι η «χαρμολύπη», το «χαροποιὸν πένθος», γνώρισμα των πιστών που ζουν με την προσμονή της ανάστασης. Τούτο βλέπουμε και στα τροπάρια της εορτής, που άλλοτε τονίζουν τον τρόπο και το δέος των Αποστόλων, τους οποίους παρουσιάζουν να δακρύζουν και άλλοτε τονίζουν τη χαρά τους, που την εκδηλώνουν με ψαλμούς και ύμνους. Κατά τη μεταφορά του λειψάνου της, προς τη Γεθσημανή, φανατικοί Ιουδαίοι αποπειράθηκαν να ανατρέψουν το νεκροκρέβατό της, αλλά τυφλώθηκαν. Μόνο ένας από αυτούς κατόρθωσε να το ακουμπήσει, αλλά μια αόρατη ρομφαία του έκοψε τα χέρια.

Ο Θωμάς έφθασε μετά από τρεις ημέρες και πήγε να προσκυνήσει τον τάφο της. Μετά από παράκλησή του ανοίγουν οι υπόλοιποι απόστολοι τον τάφο και δεν βρίσκουν το θεοδόξαστο εκείνο σώμα. Βλέπουν όμως την Θεοτόκο να ανεβαίνει στους ουρανούς και να παραδίδει στον απόστολο Θωμά την Τιμία και Αγία Της Ζώνη ως τεκμήριο της μεταστάσεώς Της, κάτι αντίστοιχο που είχε γίνει και με την ψηλάφηση του Κυρίου από τον ίδιο απόστολο. Η οικονομία του Θεού ήταν να γίνει ο Θωμάς αφορμή να διαπιστωθεί η μετάσταση της Παναγίας εις τους ουρανούς, δηλαδή ότι την πήρε κοντά του ο υιός της και Θεός της (μας) με το άχραντό της σώμα. Αναλυτικότερα, η Παναγία κοιμήθηκε, χωρίστηκε η ψυχή της από το σώμα. Όμως, μετά την ανέστησε ο Χριστός, ενώνοντας ψυχή και σώμα και μετέστη, δηλαδή αναλήφθηκε στα ουράνια.

Η Θεομητορική εορτή του 15αύγουστου είναι συνδεδεμένη με αυστηρά νηστεία από 1 έως 14 Αυγούστου (ενωμένη με αυτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος). Κατά τη διάρκεια της νηστείας αυτής νηστεύεται το λάδι εκτός Σαββάτου και Κυριακής και καταλύεται το ψάρι την ημέρα της εορτής της Μεταμόρφωσης του Κυρίου. Την 15^η Αυγούστου έχουμε κατάλυση των πάντων, εκτός αν είναι Τετάρτη ή Παρασκευή οπότε και έχουμε κατάλυση ψαριού.

Τα απογεύματα των ημερών της νηστείας ψάλλονται εναλλάξ, ο “Μικρός και ο Μέγας Παρακλητικός Κανών εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον”, οι λεγόμενες “Παρακλήσεις”.

Σε πολλές περιοχές της χώρας την παραμονή της εορτής στολίζουν επιτάφιο της και τον περιφέρουν, όπως τον επιτάφιο της Μεγάλης Παρασκευής. Εορτάζεται με ιδιαίτερη λαμπρότητα η κοίμησή της στην πατρίδα μας και για αυτό ονομάζεται και «Πάσχα του καλοκαιριού».

Ο Ελληνικός Λαός πολλές φορές είδε την Παναγία να τον εμψυχώνει και να ευλογεί τις προσπάθειές του για την υπεράσπιση της πατρίδας, της Ελευθερίας και της Ορθοδοξίας. Και τώρα στις δύσκολες τούτες στιγμές μας προστατεύει από τα χειρότερα και μεσιτεύει προς τον υιό της και Θεό της (μας) για να μας ελεήσει. Ας προστρέξουμε ταπεινά, ειλικρινά και πραγματικά να εξομολογηθούμε τα αμαρτήματά μας και να ζητήσουμε το μέγα έλεος από τον Κύριο.

Γένοιτο. Αμήν.

Απολυτίκιον Ἦχος α΄

Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσῃ τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς

πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὥς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Μεγαλυνάριον

Παρέστης Παρθένε ἐκ δεξιῶν, τοῦ Παμβασιλέως, ὡς Βασίλισσα τοῦ παντός, περιβεβλημένη, ἀθανασίας αἴγλην, ἀρθεῖσα μετὰ δόξης, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὁ οἶκος

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, καὶ λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.